

LJN: AS3143, Rechtbank Amsterdam, 04.0546 H

Datum uitspraak: 17-01-2005
Datum publicatie: 19-01-2005
Rechtsgebied: Civiel overig
Soort procedure: Eerste aanleg - enkelvoudig
Inhoudsindicatie: De rechtbank in Amsterdam heeft het verzet van 2 particulieren tegen juridische fusie van Joodse stichtingen en verenigingen ongegrond verklaard.

Uitspraak

294231 / 04.0546 H
17 januari 2005

Archief Philip Staal

RECHTBANK IN HET ARRONDISSEMENT AMSTERDAM
TWEDE ENKELVOUDIGE CIVIELE KAMER
BESCHIKKING

in de zaak onder rekestnummer 04.0546 H van:

1. [verzoeker 1],
wonende te [adres],
2. [verzoeker 2],
wonende te [adres],
v e r z o e k e r s,
procureur mr. E. Pasman,

tegen:

1. de stichting
STICHTING SAMENWERKINGSVERBAND JOODS MAATSCHAPPELIJK WERK,
gevestigd te Amsterdam,
2. de stichting
STICHTING "LE EZRATH HA-JELED",
gevestigd te Amsterdam,
3. de stichting
BERG-STICHTING,
gevestigd te Amsterdam,
4. de vereniging
HET NEDERLANDSCH-ISRAELIETISCH JONGENS-WEESHUIS "MEGADLE JETHOMIM" in liquidatie,
gevestigd te Amsterdam,
5. de vereniging
HET NEDERLANDSCH-ISRAELIETISCH MEISJES-WEESHUIS in liquidatie,
gevestigd te Amsterdam,
6. de vereniging
JOODSE ZEE- EN BOSKOLONIES "WIJK AAN ZEE" in liquidatie,
gevestigd te Amsterdam,
7. de vereniging
MEGADLE JETHOMIM (OPVOEDING VAN WEZEN) in liquidatie,
gevestigd te Amsterdam,
8. de vereniging
S.A. RUDELSHEIM-STICHTING in liquidatie,
gevestigd te Amsterdam,
v e r w e e r s t e r s,
procureur mr. P.N. Ploeger,

Het verzoekschrift strekt ertoe op grond van artikel 2:316 van het Burgerlijk Wetboek (BW) in verzet te komen tegen het voorstel van 4 juni 2004 tot juridische fusie van verweersters.

VERDER VERLOOP VAN DE PROCEDURE

De rechtbank is uitgegaan van de volgende processtukken en proceshandelingen:

- tussenbeschikking van 8 november 2004 en de daarin genoemde processtukken en proceshandelingen;
- proces-verbaal van de mondelinge behandeling van 29 november 2004 en de daarin genoemde processtukken en proceshandelingen;
- brief van mr. T.G. Noordhof van 9 december 2004 met producties;
- brief van mr Pasman van 10 december 2004 met producties;
- brief van mrs Ploeger en Noordhof van 14 december 2004;
- brief van mr Pasman 20 december 2004.

De beschikking is bepaald op heden. Partijen zijn door de griffier op de hoogte gesteld van de uitspraakdatum.

GRONDEN VAN DE BESLISSING

1. Vaststaande feiten

In deze procedure wordt uitgegaan van de volgende feiten:

- a. Bij beschikking van het Nederlands Beheerinstituut (hierna ook te noemen: NBI) van 17 september 1947 is [D.J.], destijds belastingadviseur te Amsterdam, benoemd tot bewindvoerder over het vermogen van de ouders van verzoekers.
- b. Bij beschikking van 30 januari 1948 is verweerster sub 8 (hierna ook te noemen: de Rudelsheimstichting) benoemd tot voogd van verzoekers. [P.V.], oudoom van verzoekers en destijds accountant te Amsterdam, is per diezelfde datum benoemd tot toeziend voogd.
- c. Op 9 februari 1954 heeft Accountantskantoor [P.V.] een rapport uitgebracht aan [D.J.] omtrent het gevoerde bewind over het vermogen van de ouders van verzoekers gedurende het tijdvak van 17 september 1947 tot en met 31 december 1952, de grootte en samenstelling van het vermogen per 1 januari van elk van de jaren 1946 tot en met 1953, alsmede omtrent de baten en lasten in de jaren 1946 tot en met 1952 (hierna ook te noemen: het Rapport [V.]).
- d. Begin jaren vijftig is komen vast te staan dat de ouders van verzoekers in of omstreeks juni 1943 in Sobibor zijn overleden. Verzoekers zijn de enige erfgenamen.
- e. Het bewind van [D.J.] is geëindigd op 6 april 1954. Van de nalatenschap, waarvan de precieze omvang in 1954 thans niet meer valt te achterhalen, zijn, na afwikkeling en verdeling, vermogensbestanddelen, waarvan de precieze omvang thans evenmin meer valt te achterhalen, in 1953 of 1954 aan de Rudelsheimstichting, als voogd van verzoekers, ter beschikking gesteld. Het beheer van de vermogens van verzoekers is opgedragen aan de vermogensbeheerafdeling van verweerster sub 2 (hierna ook te noemen: Le-Ezrath).
- f. De voogdij door de Rudelsheimstichting en het beheer van de vermogens van verzoekers zijn geëindigd op 29 september 1960 en 13 juni 1962, de data waarop respectievelijk [verzoeker 2] en [verzoeker 1] de meerderjarige leeftijd hebben bereikt.
- g. Le-Ezrath heeft ter gelegenheid van het einde van het beheer over het vermogen van [verzoeker 1] een staat van ontvangsten en uitgaven opgesteld gedateerd 13 juni 1962. Deze staat van ontvangsten en uitgaven is aan [verzoeker 1] ter beschikking gesteld.
- h. In oktober 2000 heeft Stichting Joods Maatschappelijk Werk (hierna ook te noemen: JMW) [E.V.] verzocht stukken uit het dossier van verzoekers te onderzoeken. Bij brief van 22 oktober 2002 heeft [E.V.] aan JMW verslag gedaan van haar bevindingen. Deze brief luidt, voorzover hier van belang, als volgt:
[...]
"Hoewel bij de mij toegestuurde stukken alleen de eindafrekening van [verzoeker 1] is opgestuurd, en niet die van [verzoeker 2], lijkt het mij uitgesloten dat de ene broer wel, en de andere broer geen eindafrekening heeft ontvangen. Dat zouden ze van elkaar hebben moeten weten. Bovendien heeft het algemene onderzoek van [P.M.] en mij geen enkele aanwijzing opgeleverd dat er geen eindafrekeningen zijn gemaakt.
[...]
Het mag u bekend zijn dat het archief van de afdeling vermogensbeheer van Le-Ezrath Ha-Jeled midden jaren zeventig grotendeels is vernietigd, waarschijnlijk omdat het om een zeer groot

archief ging, waarvan de toenmalige bestuurders meenden dat dit voor de toekomst geen nut meer had. De eindafrekeningen waren immers via de rechtbank verlopen en formeel-juridisch 'afgedaan'. Uit de wel bewaard gebleven vermogensdossiers, inclusief de met de hand bijgehouden boekhouding, hebben wij geconstateerd dat alle bedragen tot op de cent nauwkeurig zijn uitbetaald. Het is überhaupt niet aannemelijk dat er pupillen zijn geweest waarmee niet is afgerekend. Daarvoor was het toezicht van de rechtbank (en de toezienend voogd) veel te gereguleerd. Bovendien lijkt het niet aannemelijk dat de joodse gemeenschap in Nederland, die in de jaren na de oorlog ondanks alle moeilijkheden miljoenen guldens bijeen bracht speciaal voor oorlogswezen, geen oog zou hebben gehad voor een juiste en eerlijke afwikkeling van hun vermogens, voor zover zij daar althans zelfverantwoordelijk voor was. Op grond van de door u toegestuurde stukken, en tegen de achtergrond van het door mij en [P.M.] uitgevoerde algemene onderzoek, concludeer ik dan ook dat het mij nagenoeg uitgesloten lijkt dat Le-Ezrath Ha-Jeled of de Rüdelsheimstichting op enigerlei wijze oneigenlijk gebruik heeft gemaakt van de erfenis van de [verzoekers]."
[...]

i. In april 2003 heeft JMW aan drs [F.H.] RA gevraagd te rapporteren over het Rapport [V.] en de door Le-Ezrath opgestelde staat van ontvangsten en uitgaven. Op 30 mei 2003 heeft drs [F.H.] aan JMW een rapport uitgebracht, welk rapport, voorzover hier van belang, luidt als volgt:
[...]

"1. Samenvatting en conclusies

Het vermogensoverzicht van de bewindvoerder bevat de overzichten per 1 januari voor de jaren 1946 t/m 1953 van het vermogen van de nalatenschap van [ouders van verzoekers]. Het vermogensoverzicht per 1 januari 1953 sluit met een "Zuiver Vermogen" ad f 35.018,95 voor de beide kinderen, per kind dus f 17.509,47.

Op enig moment na 1 januari 1953, en waarschijnlijk niet vóór 9 februari 1954, zal de nalatenschap door een (boedel)notaris zijn afgewikkeld en zal het netto batig saldo aan de voogd over beide kinderen ter beschikking zijn gesteld.

Er is geen notariële akte of memorie van successie van die boedelverdeling beschikbaar, zodat niet bekend is welk netto aandeel uiteindelijk elk kind heeft ontvangen.

Evenmin is bekend welke vermogensmutaties in de nalatenschap hebben plaatsgevonden na 1 januari 1953 tot aan het moment van afwikkeling door de notaris. In de toelichting op de vermogensoverzichten is vermeld dat in die overzichten geen rekening is gehouden met nog op te leggen heffingen door het NBI, met een vergoeding voor de bewindvoerder, met kosten van vermogensrecherche en beheer, alsmede met accountantskosten. Bij de afwikkeling door de notaris zullen waarschijnlijk ook nog notariskosten in rekening zijn gebracht.

Naar mijn mening bestaat dan ook geen enkele mogelijkheid om op basis van het laatst bekende vermogensoverzicht per 1 januari 1953 een maar enigszins betrouwbare schatting te maken van het door de heer [verzoeker 1] ontvangen netto-vermogen na de boedelverdeling.

De financiële verantwoording van de voogd begint niet met een als zodanig omschreven boeking van het van de notaris ten gunste van de pupil ontvangen netto vermogen.

Volgens die verantwoording heeft de heer [verzoeker 1] uit nalatenschappen ontvangen een bedrag van f 18.943,52 dat echter gecorrigeerd moet worden met de als uitgave verantwoorde doorbetaling van een Jokos uitkering aan zijn broer (zie mijn herziene splitsing van ontvangsten en uitgaven in bijlage 1), waarna per saldo dan resteert f 17.396,76 als ontvangsten uit nalatenschappen. Daarin is echter begrepen een bedrag van f 5.908,12 afkomstig uit Jokosuitkeringen die naar alle waarschijnlijkheid niet in de door de notaris afgewikkelde boedelverdeling zullen opgenomen. Jokos uitkeringen werden immers pas in 1960 of daarna uitbetaald. Jokos vorderingen konden pas worden ingediend vanaf 1958 toen de West-Duitse Brüg dat mogelijk maakte.

Het verschil tussen f 17.396,76 minus f 5.908,12 is f 11.488,64.

Daarnaast werd door de voogd ten gunste van de heer [verzoeker 1] ontvangen de helft van de op het moment van de boedelverdeling aanwezige effectenportefeuille (die volgens bijlage 1 bij de verantwoording identiek was aan de portefeuille per 1 januari 1952 volgens bijlage 3 van het vermogensoverzicht). Die effecten waren in het vermogensoverzicht per 1 januari 1953 gewaardeerd op f 39.439,00 voor beide kinderen, dus voor elk f 19.719,50, zodat de heer [verzoeker 1] dan – althans volgens de verantwoording van de voogd – f 11.488,64 plus f 19.719,50, tezamen f 31.208,14 heeft ontvangen uit de boedelverdeling.

Dit is aanmerkelijk meer dan de helft van het zuiver vermogen per 1 januari 1953 dat volgens de bewindvoerder f 17.509,47 per kind bedroeg.

Ik kan dat verschil niet verklaren.

Het is mogelijk dat in de periode na 1 januari 1953 tot het moment van de boedelverdeling nog aanzienlijke inkomsten zijn gerealiseerd en/of dat in die periode een aanzienlijke vermindering of kwijtschelding van schulden (Passiva) heeft plaatsgevonden.

Een andere mogelijkheid is dat in de verantwoording van de voogd uitgaven zijn verantwoord – in mindering op de ontvangsten uit nalatenschappen – die door de boedelnotaris zijn gedaan op het moment van de afwikkeling van de nalatenschap, zoals vermogensaanwasbelasting,

successierecht, en verschuldigde kosten van levensonderhoud.

Ik zie geen mogelijkheid om op basis van de aan mij verstrekte gegevens de vermogensopstelling per 1 januari 1954 van de bewindvoerder en de financiële verantwoording van de voogd op elkaar "aan te sluiten", dit wil zeggen ik kan op basis van de vermogensopstelling per 1 januari 1953 niet vaststellen dat het netto-vermogen van de heer [verzoeker 1] na de boedelverdeling volledig en juist is opgenomen in de verantwoording van de voogd.

De ontbrekende memorie van successie is voor zo'n aansluiting onontbeerlijk.

Zowel ten aanzien van de vermogensopstellingen van de bewindvoerder als de verantwoording van de voogd is het mij op basis van de verstrekte stukken evenmin mogelijk een oordeel te vormen over de vraag of de nalatenschap van d[ouders van verzoekers] dan wel het netto-vermogen van de heer [verzoeker 1], juist zijn beheerd, en of de ontvangsten volledig en de uitgaven juist zijn verantwoord."

[...]

j. Op 20 januari 2004 heeft [verzoeker 1] aan JMW een brief gezonden. Deze brief luidt, voorzover hier van belang, als volgt:

[...]

"Ik heb u gezegd dat door bemiddeling van accountant [P.V.], aanbetalingen zijn gedaan voor o.a. de aankoop van een huis voor [verzoeker 2] en [verzoeker 1].

Ik deel u mede dat:

- Een bedrag van f 25.000,-- in september 1964 is overgeboekt naar de makelaar waar [verzoeker 1] zijn huis gekocht had. Verder is door bemiddeling van [P.V.] een totaal bedrag van ca f 5.000,- overgeboekt naar de leveranciers van meubels, scooter, emigratie naar Israël, etc.

- Een bedrag van f 42.200,-- begin 1961 overgeboekt is naar de makelaar waar [verzoeker 2] zijn huis gekocht had. Verder is door bemiddeling van [P.V.] een totaal bedrag van ca. f 3.500,-- overgeboekt naar de bankrekening van [verzoeker 2] in Israël.

Mijn broer en ik maken nu aanspraak op het ten onrechte niet uitbetaalde bedrag verhoogd met de index en rente vanaf 1 januari 1953 tot vandaag."

[...]

k. Op 24 juli 2004 heeft drs [F.H.] aan [verzoeker 1] een e-mail gezonden. Deze e-mail luidt, voorzover hier van belang, als volgt:

[...]

"Het is namelijk niet mogelijk om op basis van het laatste vermogensoverzicht per 1 januari 1953 vast te stellen wat de omvang en de samenstelling van het door u geërfde netto-vermogen is, dan wel moet zijn, geweest.

Zoals ik in mijn rapport reeds heb gesteld, is het zonder te beschikken over de door de notaris opgestelde berekening van de boedelverdeling, de zogenoemde Memorie van Successie, onmogelijk vast te stellen welk netto-vermogen – en in welke samenstelling – uiteindelijk beschikbaar kwam aan u en uw broer."

[...]

l. Op 28 oktober 2004 heeft drs [F.H.] aan drs [V.], bestuurder van JMW, een e-mail gezonden. Deze e-mail luidt, voorzover hier van belang, als volgt:

[...]

"Ik ontving vanmorgen via telefax de kopie van de Memorie van Successie van de nalatenschap van de ouders van [verzoeker 1].

[...]

De kopie van deze MvS kan naar mijn mening niet dienen om vast te stellen – of om aan te tonen – wat in totaal na de uiteindelijke en definitieve regeling van de nalatenschap van [ouders van verzoekers] ten gunste van de [verzoekers] aan de Rudelsheim-Stichting door de notaris is overgedragen."

[...]

m. Op 4 juni 2004 is ten kantore van het handelsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Amsterdam een voorstel tot fusie van verweersters gedeponneerd. Op 10 juni 2004 is de in artikel 2:314 lid 3 BW bedoelde aankondiging gedaan in het dagblad Trouw.

n. De voorgenomen fusie strekt ertoe dat Stichting Samenwerkingsverband Joods Maatschappelijk Werk (hierna ook te noemen: Stichting Samenwerkingsverband JMW) als de verkrijgende rechtspersoon, het gehele vermogen van verweersters sub 2 tot en met 8 als de verdwijnende rechtspersonen, onder algemene titel zal verkrijgen en dat de verdwijnende rechtspersonen zullen ophouden te bestaan.

o. Op 5, 7 en 9 juli 2004 zijn ter griffie van de rechtbank onder rekestnummers 04.0541 H, 04.0542 H, 04.0543 H, 04.0547 H en 04.0552 H verzoekschriften ingekomen van Stichting Joodse Scholengemeenschap J.B.O., Nederlands-Israëlitische Hoofdsynagoge te Amsterdam, Nederlands

Israëlitisch Kerkgenootschap, BNE Akiwa Nederland, Stichting Jesjiwas Hamasmidiem, Tikvatenoe V.Z.W., Rosalie Gomperts-Springer Stichting, Joodse Jeugdvereniging Hasjalsjelet, Stichting Joodse Kindergemeenschap Cheider, Jesode Hatorah Beth Jacob V.Z.W., Stichting Le Ezrath Chinuch Chabad, Interprovinciaal Opperrabbinat, Andries-Van Dam Stichting en Stichting Lesammeiag Hajeled, eveneens houdende verzet tegen het voorstel tot fusie van verweersters. In verband met het bepaalde in artikel 997 lid 1 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) zal op deze verzoekschriften heden bij afzonderlijke beschikking worden beslist.

2. Het verzoek

2.1 Verzoekers verzoeken de rechtbank het verzet tegen het op 4 juni 2004 gedeponeerde voorstel tot fusie gegrond te verklaren, althans het bedrag der te stellen waarborg te bepalen, kosten rechtens.

2.2 Verzoekers leggen, mede aan de hand van een door [verzoeker 1] opgestelde verhandeling met bijlagen, aan hun verzoek ten grondslag dat zij schuldeisers zijn van Le-Ezrath en de Rudelsheimstichting, omdat deze geen verantwoording hebben gegeven over het beheer van de nalatenschap over de periode 1 januari 1953 tot en met 15 december 1954, omdat niet alle bedragen die zijn vermeld in de rapportage van de bewindvoerder van de ouders van verzoekers aan het NBI van 9 februari 1954 zijn vermeld in de door Le-Ezrath opgestelde staat van ontvangsten en uitgaven van 13 juli 1962, omdat gedurende de periode dat de Rudelsheimstichting het beheer had over de nalatenschap verschillende uitgaven ten onrechte zijn gedaan en omdat de Rudelsheimstichting een deel van het vermogen van verzoekers bij het bereiken van hun meerderjarige leeftijd niet aan verzoekers heeft afgedragen. In verband hiermee stellen verzoekers gezamenlijk thans nog ruim € 1.570.000,-- te vermeerderen met ruim € 336.000,-- van Le-Ezrath en de Rudelsheimstichting te vorderen te hebben.

2.3 Daarnaast leggen verzoekers aan hun verzet ten grondslag dat er geen wettig voorstel tot fusie voorligt, althans dat sprake is van een kennelijk door de rechter te vernietigen fusie.

2.4 Verzoekers verlangen van verweersters een waarborg ten bedrage van € 1.600.000,--. Zij menen door de voorgenomen fusie minder waarborgen voor de voldoening van hun vorderingen te zullen hebben, omdat onbekend is welke eventuele andere schuldeisers met onbekend welke vordering aanspraken zouden kunnen en willen maken.

3. Het verweer

Verweersters hebben zich gemotiveerd tegen het verzoek verweerd. Op hetgeen zij daartoe hebben aangevoerd zal hierna, voorzover van belang voor de beoordeling, worden ingegaan.

4. De beoordeling

4.1 Verzoekers zijn tijdig in verzet gekomen tegen het voorstel tot fusie.

4.2 Tijdens de mondelinge behandeling van het verzoek heeft de rechtbank, na partijen en hun raadslieden te hebben gehoord, partijen in de gelegenheid gesteld om uiterlijk op 13 december 2004 nog een aantal stukken in het geding te brengen, te weten: het rapport van drs [F.H.] van 30 mei 2003, de correspondentie tussen drs [F.H.] en [verzoeker 1] naar aanleiding van het rapport van drs [F.H.] van 30 mei 1992, uitsluitend voorzover deze correspondentie betrekking heeft op de gestelde vordering van verzoekers op de Rudelsheimstichting en Le-Ezrath, de brief van [verzoeker 1] aan JMW van 20 januari 2004 en een kopie van de originele eindafrekening van Le-Ezrath aan [verzoeker 1] van 13 juni 1962.

4.3 Bij brief van 10 december 2004 heeft de raadvrouw van verzoekers eenentwintig nieuwe producties (een notitie van [verzoeker 1] van 8 pagina's getiteld 'uitleg bij de ingediende producties' en twintig producties genummerd 10 tot en met 29) in het geding gebracht. Bij brief van 14 december 2004 hebben de raadslieden van verweersters bezwaar gemaakt tegen de nieuwe producties van verzoekers, met uitzondering van de producties genummerd 20, 21, 23, 24, 25 - behoudens de bijgesloten correspondentie, waartegen wel bezwaar bestaat - en 26, en verzocht deze producties buiten beschouwing te laten. Bij brief van 20 december 2004 heeft de raadvrouw van verzoekers bericht dat de betrokken producties, met uitzondering van de notitie van [verzoeker 1], de ter zitting besproken producties betreffen dan wel al eerder als bijlagen bij de overgelegde verhandeling van [verzoeker 1] zijn ingebracht. De rechtbank overweegt dienaangaande als volgt.

4.4 Het gaat hier om andere stukken dan de stukken waarvan de rechtbank ter zitting heeft bepaald dat die nog in het geding mochten worden gebracht. De onderhavige zaak moet ingevolge

artikel 997 lid 1 Rv met de meeste spoed worden behandeld en op het verzet moet gelijktijdig met het verzet in de hiervoor onder 1 sub o genoemde zaken worden beslist. De mondelinge behandeling van deze zaak is op 29 september 2004 op verzoek van partijen met negen weken uitgesteld. Van de zijde van verzoekers is geen verklaring gegeven waarom deze producties niet eerder in het geding konden worden gebracht en dat had gezien het voorgaande wel op hun weg gelegen. Toelating van deze producties - voorzover die niet ter zitting aan de orde zijn geweest of niet al eerder in het geding zijn gebracht - zou meebrengen dat verweersters in de gelegenheid zouden moeten worden gesteld zich daarover uit te laten. Onder deze omstandigheden zou toelating van de producties leiden tot onredelijke vertraging van deze procedure en derhalve in strijd zijn met de goede procesorde. Gelet op een en ander zal de rechtbank de bij brief van 10 december 2004 door de raadvrouw van verzoekers overgelegde producties niet in aanmerking nemen. Dit geldt echter niet voor de producties genummerd 20, 21, 23, 24, 25 (behouders de daaraan toegevoegde correspondentie) en 26, die volgens afspraak ter zitting nadien nog zijn overgelegd, en evenmin ten aanzien van de producties die al eerder vóór de zitting bij de over en weer overgelegde processtukken in het geding zijn gebracht. Nu de overige producties niet worden toegelaten en partijen zich over de wel toegelaten producties hebben kunnen uitlaten, ziet de rechtbank geen aanleiding om, zoals door de raadvrouw van verzoekers verzocht, een nieuwe mondelinge behandeling te bepalen.

4.5 Thans dient te worden vastgesteld of verzoekers in hun verzet tegen het voorstel tot fusie als schuldeisers zijn aan te merken. Alleen schuldeisers van de fuserende rechtspersonen, zoals bedoeld in artikel 2:316 BW, zijn gerechtigd om tegen een voorstel tot fusie in verzet te komen. Verweersters hebben gesteld dat verzoekers in deze zin geen schuldeisers van hen zijn. Verzoekers hebben ter gelegenheid van de mondelinge behandeling aangevoerd dat zij schuldeisers zijn van Le-Ezrath en de Rudelsheimstichting en niet van de overige fuserende rechtspersonen. De rechtbank gaat er dan ook vanuit dat verzoekers geen schuldeisers zijn van overige fuserende rechtspersonen. Beoordeeld dient derhalve te worden of verzoekers kunnen worden aangemerkt als schuldeisers van Le-Ezrath en de Rudelsheimstichting. Met het oog daarop zal de rechtbank zich een oordeel moeten vormen over de gegrondheid van de door verzoekers gestelde vorderingen op Le-Ezrath en de Rudelsheimstichting. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat deze vorderingen in deze procedure niet ten gronde zijn voorgelegd. Aan de orde is slechts of in deze procedure op voorhand kan worden geoordeeld dat de vorderingen ongegrond zullen zijn. Als dat zo is, kunnen verzoekers niet als schuldeisers worden aangemerkt en is hun verzet tegen de voorgenomen fusie ongegrond. Indien evenwel niet op voorhand wordt geoordeeld dat de vorderingen ongegrond zijn, dan zijn verzoekers als schuldeisers aan te merken.

4.6 Verzoekers verwijten Le-Ezrath en de Rudelsheimstichting, zakelijk weergegeven, dat laatstgenoemden in de jaren vijftig het beheer van hun vermogens niet naar behoren hebben gedaan en dat zij die vermogens in 1960 respectievelijk 1962 niet volledig aan verzoekers hebben uitgekeerd. De rechtbank constateert, nog daargelaten of sprake is van de door verweersters gestelde verjaring, dat verzoekers nauwelijks meer in staat zijn die verwijten in een bodemprocedure bij betwisting voldoende te onderbouwen. Daartoe wordt als volgt overwogen.

4.7 Allereerst blijft tot op heden ondanks uitvoerige naspeuringen van verzoekers kennelijk in het ongewisse de precieze omvang van de nalatenschap die begin jaren vijftig aan de Rudelsheimstichting als voogd van verzoekers ter beschikking is gesteld. Boven water is gekomen een aangifte voor successierechten uit oktober 1954 met een opstelling van het vermogen van de ouders van verzoekers per juni 1943 en een opstelling per 31 december 1952 van het door [D.J.] beheerde vermogen van de ouders van verzoekers. Evenwel ontbreekt een overzicht omtrent de afwikkeling en de verdeling van de nalatenschap, die, naar niet in geschil is, plaatsgevonden moet hebben in 1953 of 1954 voorafgaand aan de terbeschikkingstelling daarvan aan de Rudelsheimstichting.

4.8 Vervolgens blijkt tot op heden kennelijk ook niet te achterhalen hoe het beheer door Le-Ezrath van het aan de Rudelsheimstichting ter beschikking gestelde vermogen precies is gevoerd. De administratie terzake is in de jaren zeventig vernietigd. [verzoeker 1] heeft in de overgelegde verhandeling naar aanleiding van het Rapport [V.] en de door Le-Ezrath opgestelde staat van ontvangsten en uitgaven van 13 juli 1962 gewezen op een aantal naar zijn mening onjuiste, althans tenminste onverklaarbare, kostenposten, uitgaven en waarderingen. Daartegenover is door drs [F.H.] in zijn rapport van 30 mei 2003 en in zijn e-mail van 24 juli 2003 ten aanzien van een aantal van deze posten uitleg gegeven. Door [E.V.] is in haar verslag van 22 oktober 2002 eveneens ten aanzien van een aantal posten uitleg gegeven en met stelligheid naar aanleiding van het door haar gedane onderzoek toegelicht dat het haar nagenoeg uitgesloten lijkt dat Le-Ezrath en de Rudelsheimstichting op enigerlei wijze oneigenlijk gebruik gemaakt hebben van de erfenis van verzoekers. Weliswaar heeft drs [F.H.] ook bericht dat hij een aantal posten niet kan verklaren en dat hij geen onderzoek heeft gedaan naar het beheer door Le-Ezrath en de Rudelsheimstichting en heeft [E.V.] geen onderzoek kunnen doen aan de hand van de op

verzoekers betrekking hebbende administratie van Le-Ezrath, die onderdeel was van de vernietigde stukken, maar de aldus onverklaard gebleven posten geven niet reeds daarom aanleiding om aan te nemen dat Le-Ezrath en de Rudelsheimstichting zich jegens verzoekers aan wanbeheer schuldig zouden hebben gemaakt. Daarvoor ontbreken voldoende concrete aanwijzingen. Verzoekers hebben in het licht van deze feiten en de hiervoor onder 4.5 vermelde maatstaf onvoldoende toegelicht dat zij in een bodemprocedure kunnen onderbouwen dat sprake is van enige schadeplichtigheid van Le-Ezrath of de Rudelsheimstichting jegens verzoekers uit hoofde van het gevoerde beheer.

4.9 Tevens is kennelijk niet meer te achterhalen wat de precieze omvang was van de vermogens van verzoekers die door de Rudelsheimstichting in 1960 en 1962 aan hen zijn uitgekeerd. Verweersters stellen dat alles aan verzoekers, althans aan de door verzoekers gemachtigde oudoom van verzoekers, is uitbetaald. [E.V.] bericht in haar verslag dat zij uit de wel bewaard gebleven vermogensdossiers van anderen dan verzoekers heeft geconstateerd dat alle bedragen tot op de cent nauwkeurig zijn uitbetaald. Aan in ieder geval [verzoeker 1] is in 1962 een staat van inkomsten en uitgaven met betrekking tot het over zijn vermogen gevoerde beheer verstrekt, waartegen hij tot recent geen bezwaar heeft gemaakt. Verzoekers ontkennen desondanks dat hun vermogens volledig zijn uitgekeerd. [verzoeker 1] heeft in zijn verhandeling een reconstructie gegeven van de omvang van de vermogens zoals die volgens hem in 1960 en 1962 aan verzoekers toekwamen. Aan de hand van de hiervoor genoemde aangifte voor successierechten stellen verzoekers dat aan hen destijds zelfs meer toekwam dan uit de verhandeling van [verzoeker 1] volgt. Verzoekers hebben gesteld dat destijds aan hen veel minder is afgedragen.

4.10 De rechtbank deelt de visie van drs [F.H.] in zijn rapport van 30 mei 2003 en in zijn e-mail van 24 juli 2003 dat zonder een overzicht van (de samenstelling van) de nalatenschap zoals die na afwikkeling resulteerde niet kan worden vastgesteld wat de omvang en de samenstelling van het door verzoekers geërfde vermogen was, en derhalve ook niet, nu evenmin een overzicht van het aan de Rudelsheimstichting ter beschikking gestelde vermogen voorhanden is, wat de omvang en de samenstelling van de vermogens van verzoekers, na afloop van het beheer door de Rudelsheimstichting in 1960 respectievelijk 1962, redelijkerwijs ten minste had behoren te zijn. Uit de thans overgelegde stukken en gegeven toelichting kan dan ook niet worden afgeleid dat aan verzoekers meer toekwam dan volgens de door Le-Ezrath opgestelde staat van inkomsten en uitgaven. Dat deze staat is opgesteld en aan [verzoeker 1] is verstrekt, is een aanwijzing dat zo een afrekening ook aan zijn broer moet zijn verstrekt. Uit de brief van [verzoeker 1] van 20 januari 2004 volgt dat niet lang na het bereiken van de meerderjarige leeftijd van verzoekers in 1960 respectievelijk 1962, gelden aan verzoekers ter beschikking zijn gesteld, te weten in 1961 en in 1964. Deze betalingen zijn, nu aan [verzoeker 1] een afrekening was verstrekt, en ervan uitgaande dat ook aan [verzoeker 2] een afrekening was verstrekt, terwijl verzoekers toen en ook nadien geen bezwaar hebben gemaakt in verband met de uitkering van gelden, een aanwijzing dat de gelden overeenkomstig de afrekening aan hen zijn uitgekeerd. Verzoekers hebben daartegenover onvoldoende aanwijzingen van het tegendeel gesteld om hun andersluidende standpunt te onderbouwen. De enkele stelling van verzoekers zelf dat zij destijds geen volledige uitbetaling hebben ontvangen is daarvoor onvoldoende. Verzoekers hebben in dit licht gezien en gelet op de hiervoor onder 4.5 genoemde maatstaf in deze procedure onvoldoende toegelicht dat sprake is van een gehoudenheid van Le-Ezrath of de Rudelsheimstichting tot het alsnog uitbetalen van gelden aan verzoekers.

4.11 Verzoekers hebben niet gesteld dat zij beschikken over aanvullende mogelijkheden om de hiervoor uiteengezette, tot op heden niet opgehelderde feiten alsnog op te helderen in of ten behoeve van een bodemprocedure. Dit had wel op hun weg gelegen, gelet op het tijdsverloop en op het feit dat belangrijke bewijsstukken verloren zijn gegaan. Op grond van het over en weer gestelde is dan ook te verwachten dat, als verzoekers hun vorderingen in rechte aanhangig zouden maken, zij bij betwisting onvoldoende in staat zullen zijn om de stellingen die de grondslag moeten vormen van hun vordering te onderbouwen. De rechtbank is dan ook op voorhand van oordeel dat verzoekers er niet in zullen slagen in rechte te doen vaststellen dat zij een vordering op Le-Ezrath en de Rudelsheimstichting hebben. Verzoekers kunnen daarom niet als schuldeisers van Le-Ezrath en de Rudelsheimstichting worden aangemerkt.

4.12 Het voorgaande leidt tot het oordeel dat het verzet van verzoekers tegen het voorstel tot fusie van verweersters ongegrond is, zodat het verzet zal worden opgeheven. Hetgeen partijen overigens verdeeld houdt, behoeft dan ook geen verdere bespreking.

4.13 Verzoekers zullen als de in het ongelijk gestelde partijen worden veroordeeld in de kosten van de procedure. Tegen de door verweersters verzochte hoofdelijke veroordeling hebben verzoekers geen verweer gevoerd, zodat deze voor toewijzing in aanmerking komt.

BESLISSING

De rechtbank:

- heft het verzet van verzoekers tegen het voorstel tot fusie van verweersters op;
- veroordeelt verzoekers hoofdelijk in de kosten van deze procedure, aan de zijde van verweersters tot op heden begroot op € 241,-- aan vastrecht en € 904,-- voor salaris procureur.

Aldus gegeven door mr. A.A.E. Dorsman, lid van genoemde kamer, en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 17 januari 2005 in tegenwoordigheid van de griffier.
